

Sunt cu toate acestea câte-va conjuncțiuni, care nu transmută nominativul; astfel sunt: *und, dem, aber, allein, da*, și în genere toate dicerile care icesc verbulu la finele propozițiunii.

6. Nominativulu se pune încă după verbulu seu într'o propozițiune care servă de complementu acelleia ce o precede.

Wenn er kommt, gehe ich fort.	Dacă vine, eu mă duc.
Wenn Sie es befehlen, so muß er es thun.	Dacă o ordonați, trebuie s'o facă.
Je mehr ich trinke, desto durstiger bin ich.	Cu cât beau mai mult, cu atât am mai multă sete.
Wenn die Einen gewinnen, so verlieren die Andern.	Când câștiga unii, cei alți perdu.

7. Nominativul se pune după verbul seu, când se suprimă particula condițională *wenn*. Ecs.

Arbeitet ihr nicht, so bekommt ihr auch kein Geld.	Daca nu lucrați, nu veți avea nici bani.
Bist du nicht fleißig, so machst du keine Fortschritte.	Dacă nu ești silitoru, nu vei face progrese.

8. Nominativul se pune încă după verbul seu în propozițiunile interogative. Ecs.

Ist Ihr Vater wieder gesund?	S'a însănătoșit părintele dumneitale?
Hat der Schneider meine Hosen gebracht?	A adus croitorul pantalonii mei.

9. Nominalivul este pus nu numai după verbu, ci încă și după adverbu și după alte ziceri atârnatătoare de verbu, când începe propozițiunea prin pronumele personal neutru *es*. Ecs.

Es kam gestern jemand.	Veni cineva eră.
Es ereignet sich nicht alle Tage eine solche Gelegenheit.	Nu se întâmplă în toate zilele uă asemenea ocașie.

§. 79. Germanii punu la finele propozițiunii orice ziceri cari formeză cheia și fără cari nu s'ar putea înțelege sensulu. Aceste ziceri suntu :